

Круговерть

Михайло Білецький

Цілий ранок в будконторі
Чути шерех підошов.
Хтось шепоче в коридорі:
— Шеф прийшов... Шеф прийшов...
Буде нам тепер припарка,
План завалим, не секрет... —
З перманентом секретарка
Всіх гукає в кабінет.
Промовляє шеф сердито:
— Як не матимем кредиту,
Знову сядем у калошу...
— Перспектива нехороша! —
Мовить сумно головбух
І зітхає скрушно:
— У-ух! —
Зав черкнув щось олівцем,
Пом загуркотів стільцем.
Довго не метикували,
Прийняли таку ухвалу:
"В міністерство по кредити
Головбуха відрядити!"

Головбуха виряджали,
Хусточками всі махали,
За вагонами з розгону
Довго бігли по перону.

Лиш тоді відчули втому,
Як вернулися додому.
В міністерстві марно,
Ледь благословля на світ,
Походжає бух недремно
Під вікном, біля воріт.

В той же час, як віл обуха,
Вісточки від головбуха
В будконторі ждуть-пождуть

І... ні мелють, ні кують!

Раптом, ніби з неба манна,
Телеграма довгождана:
"Є кредити.
Іду. Бух".
Знову все приходить в рух.
Знов аж на далекі гони
Чуть, як дзвонять телефони.

Секретарка знай гукає:
"Не приймає! Засідає!"
Машиністка в дві руки
Вибиває цокотки.

Місяць-два все йде як слід,
Далі — знову той же хід.
Промовляє шеф сердито:
— Вичерпалися кредити,
Ще й на шиї борг висить,
Треба якось погасить... —

...В міністерстві недаремно,
Ледь благословля на світ,
Знов стовбичить бух недремно
Під вікном, біля воріт.

В той же час, як віл обуха,
Вісточки від головбуха
В будконторі ждуть-пождуть
І... ні мелють, ні кують.

Раптом, ніби з неба манна,
Телеграма довгождана:
"Борг списали.
Іду.
Бух".

Знову все приходить в рух.
Місяць-два іде все гладко,
Далі знову...

як спочатку!